

ת"פ 9688/03/17 - מדינת ישראל נגד ברק אלימלך

בית משפט השלום בתל אביב - יפו
ת"פ 9688-03-17 מדינת ישראל נ' אלימלך

לפני כבוד השופטת דנה אמיר
המאשימה מדינת ישראל
נגד
הנאשם ברק אלימלך

נוכחים:

ב"כ המאשימה - עו"ד אסתר דויט יוסף

ב"כ הנאשם - עו"ד דורון ברזילי

הנאשם

גזר דין

רקע ותמצית הכרעת הדין

1. הנאשם הורשע לאחר ניהול הוכחות בביצוע 77 עבירות על סעיף 117(ב)(5) לחוק מס ערך מוסף התשל"ו - 1975 (להלן: "**החוק**"), ועבירה לפי סעיף 117(ב)(6) לחוק.
2. כפי שעולה מהכרעת הדין, בין התאריכים אוקטובר 2010 לאפריל 2014 (להלן: "**התקופה הרלבנטית**"), היה הנאשם רשום כעוסק מורשה ופעל תחת שם המותג "הכי טובים בכשרויות". באותה תקופה, במטרה להתחמק מתשלום מס, ניכה הנאשם מס תשומות בסך 601,107 ₪, באמצעות 77 חשבוניות כוזבות שהוצאו לו על ידי עופר אביבי (להלן: "**אביבי**") על שם המותג "א.א. שירותים ע.מ. 058013459" (להלן: "**א.א. שירותים**"), אותן קיבל מאביבי תמורת עמלה כספית (להלן: "**החשבוניות הכוזבות**"). במטרה להתחמק מתשלום מס אף הכין הנאשם ו/או ניהל או הרשה לאחר להכין ו/או לנהל פנקסי חשבונות כוזבים או רשומות אחרות כוזבות, בכך שכלל את החשבוניות הכוזבות בספרי הנהלת החשבונות שלו.

תמצית טיעוני הצדדים לעונש

3. בטיעוניה לעונש הפנתה ב"כ המאשימה לערכים המוגנים בעבירות שבביצוען הורשע הנאשם, לנסיבות ביצוען ולמשכן. עתירתה היא לקביעת מתחם ענישה שבין 10 ו-24 חודשי מאסר בפועל, לצד ענישה נלווית, תוך שהדגישה את קביעות בתי המשפט באשר לחשיבות האינטרס הציבורי וההרתעה ובכללה הרתעת הרבים בסוג זה של עבירות, המקבלים בכורה על פני נסיבות אישיות.

4. ב"כ המאשימה הפנתה לסכום המחדל שהוא בסך 601,107 ₪ וציינה כי הנאשם הסירו באופן חלקי מששילם סך של 439,939 ₪ רק לאחר מתן הכרעת הדין. לטענתה, אין המדובר במעשה חסד מצד הנאשם, ואין להפריז בחשיבות המעשה עד כדי הימנעות מגזירת עונש של מאסר בפועל. עוד טענה כי השלב להסרת המחדל ולחרטה אמיתית הוא לפני הגשת כתב האישום, ולכל המאוחר בעת דיון בערכאה הראשונה. ב"כ המאשימה הפנתה לפסיקה לתמיכה בטענותיה, ואף ציינה כי על אביבי, מוציא החשבוניות הכוזבות, נגזר עונש של 16 חודשי מאסר בפועל לאחר שהודה בביצוע העבירות. לשיטת המאשימה יש למקם את עונשו של הנאשם בשליש השני של מתחם הענישה ולגזור עליו 18 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי שבין 7 ו-12 חודשי מאסר, קנס כספי שבין 5%-10% מסכום המחדל, והתחייבות להימנע מביצוע העבירות.

5. **ב"כ הנאשם** עתר כי יושת על הנאשם עונש מאסר שבין 3 ו-9 חודשים, אותו ניתן לרצות בעבודות שירות, וצירף פסיקה המדגימה לטענתו את מדיניות הענישה. בטיעונו, הדגיש את מצבו הבריאותי המורכב של הנאשם, אשר עבר צנתור לאחר הכרעת הדין, ואת העובדה שבני משפחתו התגייסו במאמץ רב לסייע לו לפעול להסרת מחדלי כתב האישום ולו באופן חלקי (עד כה בסך 450,000 ₪). הסנגור אף הדגיש כי הנאשם פועל מול תחנת המע"מ ומול פקיד השומה להגיע להסדרי תשלומים על מנת להסיר את מחדלי המס בכללותם. לדבריו, יש משמעות רבה להסרת המחדלים אשר בוצעה על ידי הנאשם, המעידה על חרטתו, גם בשלב בה בוצעה, תוך שטען כי סך של 410,000 ₪ שהוא סכום השומה האזרחית שולם מזמן. בקשר לעונש שנגזר על אביבי אליו הפנתה ב"כ המאשימה, ציין ב"כ הנאשם כי היקף העבירות שביצע אביבי עומד על סך 1,550,000 ₪ וכי אביבי לא פעל להסרת המחדלים.

6. ב"כ הנאשם הפנה לגילו של הנאשם, לחלוף הזמן מאז ביצוע העבירות, כעשר שנים, למצבו הכלכלי הקשה, למצבו הבריאותי המורכב, ולהעדרו של עבר פלילי, וטען כי עצם ניהול ההליך אינו צריך להיזקף לחובת הנאשם. עוד הפנה לקביעתו בסעיף 66 להכרעת הדין ביחס לטענות לאכיפה בדרגית, וטען שיש לשקול לקולא במסגרת שיקולי הענישה את העובדה שהמאשימה נמנעה מלהגיש הליכים פליליים כנגד 91 עוסקים אשר קיבלו חשבוניות מאביבי, כשכ-70 מהם כלל לא נחקרו. ב"כ הנאשם טען כי בנסיבות המתוארות, ובשים לב לסכום העבירות ולפסיקה, ראוי כי העונש שייגזר על הנאשם יהיה עונש מאסר אותו ניתן לרצות בעבודות שירות.

דברי הנאשם

7. הנאשם לא הביע חרטה על מעשיו. בדבריו פירט אודות מצבו, כשבקשתו היא לשים את האירועים והמחדל מאחוריו, תוך שציין כי לווה כספים כדי להסירו, ויעברו שנים עד שיסיים לשלם חובותיו. לדבריו, חיוו התהפכו, הוא חי בחרדה, ועבר 3 צנתורים. בנוסף, אף פוטר מעבודתו. לטענת הנאשם "נקלע לסיטואציה הנדונה" בגלל אביבי וניסה להוכיח את חפותו. בקשתו היא כי ייגזר עליו עונש מינימלי ככל שניתן.

מתחם העונש ההולם

8. מתחם העונש ההולם נקבע בהתאם לעקרון המנחה בענישה, היינו קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם, לבין סוג ומידת העונש המוטל עליו, תוך התחשבות בערך החברתי אשר נפגע, במידת הפגיעה בו, בנסיבות הקשורות בביצוע העבירה ובמדיניות הענישה הנהוגה.

9. כידוע, עבירות המס הכוללות כוונה להתחמק מתשלום מס הן במדרג הגבוה של עבירות המס, ובאות להגן על ערכים בסיסיים וחשובים למרקם החברתי במדינה. מביצוען של העבירות נפגע ערך השוויון והאמון, ויש בהן פוטנציאלית כדי לגרום לנזק ממשי לקופה הציבורית, ובכך לכל אחד ואחת מאזרחיה, ובפרט לציבור הנשען על השירותים הציבוריים. פעמים רבות אף מוכח הנזק לקופה הציבורית הלכה למעשה. בביצוע העבירות יש אף כדי להביא לשיבוש הפעולה התקינה של מנגנון המסים. המדובר בעבירות שביצוען קל וגילויין קשה, בבסיסן בצע כסף וביסודן מרמה, וקיים פיתוי גדול לבצען. בשל כך, לאור חשיבות ההרתעה ובכללה הרתעת הרבים, נקבע לא אחת כי בעת גזירת הדין יש ליתן לאינטרס הציבורי בכורה על פני נסיבות אישיות.

10. אשר ל**נסיבות ביצוע העבירות**, המדובר בניכוי שיטתי של 77 חשבוניות כוזבות על שם אביבי בדיווחי הנאשם למנהל מע"מ, משך תקופה ממושכת בת כ- 3.5 שנים, וניהול רשומות ו/או פנקסי חשבוניות כוזבים על ידו. מעשי הנאשם בביצוע העבירות היו מתוכננים, מתוחכמים ומרמתיים וערבו שימוש בחשבוניות כוזבות, על החומרה היתרה שבכך, כשמטרתם התחמקות מתשלום מע"מ. הנאשם יכול היה בכל עת לחדול מביצוע העבירות אך לא פעל כאמור. גם סכום המס שנגזל מקופת המדינה בסך 601,107 ₪ לא מבוטל, ומלמד על חומרת המעשים. הנאשם, בהיותו זה אשר ניכה את החשבוניות הכוזבות, הוא הנהנה העיקרי מהוצאתן. בנסיבות המפורטות מעשי הנאשם הביאו לפגיעה ממשית בערכים המוגנים בעבירות.

11. כפי שיודגם להלן, מבחינת **הענישה הנוהגת** עולה כי בדרך כלל מדיניות הענישה בסוג עבירות זה היא מחמירה, ומושפעת ממידת התחכום, משך ביצוע העבירות, השיטתיות שבביצוען וסכומי המס אשר נגזלו מהקופה הציבורית. על פי פסיקת בית המשפט העליון, לאור הערכים המוגנים החשובים הנפגעים מעבירות אלה ולאור חשיבות ההרתעה, דרך המלך בסוג זה של עבירות ובהיקפים ממשיים היא לגזירת עונש של מאסר מאחורי סורג ובריה (רע"פ 9004/18 **יצחקי נ' מדינת ישראל** (31.12.2018) (להלן: "**עניין יצחקי**")). רק בנסיבות מתאימות ומיוחדות נגזר עונשם של נאשמים למאסר לריצוי בעבודת שירות. הדברים מקבלים משנה תוקף מקום בו ביצוע העבירות מערב שימוש בחשבוניות כוזבות כמו בעניינו. ההוצאה והשימוש בחשבוניות כוזבות הוגדרו לא אחת בפסיקה כ"אבי אבות הטומאה", וגם לכך יש ליתן משקל בעת קביעת מתחם העונש וגזירת הדין (עפ"ג (ת"א) 6968-02-17 **משהראוי נ' מדינת ישראל** (24.4.2017)).

12. עינתי בפסיקה אליה הפנו הצדדים, כל צד והפסיקה התומכת בטיעוניו. בקשר לענישה הנוהגת יש אף לזכור כי אין זה הממד היחיד ואף לא החשוב ביותר בעת קביעת מתחם הענישה. כידוע, מתחם הענישה אינו עניין אריתמטי פשוט אלא מגלם הכרעה ערכית המבוססת על שיקולים שונים שמדיניות הענישה היא רק אחד מהם, כשעצם העובדה שלעולם יוכל כל צד למצוא פסקי דין התומכים בעמדתו, מלמדת כי אין המדובר בממד מדויק (ע"פ 3877/16 **ג'אבלי נגד מדינת ישראל** (17.11.2016), עפ"ג (ת"א) 12063-04-15 **בראונר נ' מדינת ישראל** (20.07.2015)).

13. להלן תיסקר פסיקת בית המשפט העליון מהשנים האחרונות, אליה מצאתי להפנות, המדגימה להשקפתי את מדיניות הענישה הנוהגת:

· רע"פ 4987/18 **אבו סעיד נ' מדינת ישראל** (28.6.2018), שם הורשע המבקש על פי הודייתו ב 15 עבירות של ניכוי מס תשומות ללא מסמך כדין על בסיס חשבוניות כוזבות על שם חברות שונות, במטרה להתחמק מתשלום מס בסך 418,490 ₪, ותוך שהסתתר תחת זהותו של אחר שנרשם בכזב כמנהל החברה. מתחם עונש המאסר נקבע בין 9-15 חודשי מאסר בפועל. המחדל לא הוסר. על המבקש נגזרו 10 חודשי מאסר בפועל, 9 חודשי מאסר על תנאי וקנס בסך 40,000 ₪. ערעור המבקש לבית המשפט המחוזי נדחה. בקשת רשות ערעור לבית המשפט העליון שהגיש המבקש נדחתה.

· רע"פ 5938/18 **אסרף נ' מדינת ישראל** (16.8.2018), שם הורשע המבקש על פי הודייתו בניכוי מס תשומות שלא כדין, בחלק מהמקרים על סמך חשבוניות כוזבות, במטרה להתחמק מתשלום מס בסך 352,522 ₪, לצד עבירות נוספות. מתחם עונש המאסר נקבע בין 6 ו- 18 חודשי מאסר. המבקש לא הסיר מחדלים. על המבקש נגזר עונש של 12 חודשי מאסר בפועל לצד קנס בסך 40,000 ₪ ומאסר על תנאי. ערעור המבקש לבית המשפט המחוזי נדחה. בקשת רשות ערעור לבית המשפט העליון שהגיש המבקש נדחתה.

· רע"פ 1238/19 **אחדות נ' מדינת ישראל** (27.2.2019), שם הורשע המבקש על יסוד הודייתו בביצוע עבירות של ניכוי מס תשומות ללא מסמך כדין, הוצאת חשבוניות כוזבות וזיוף פנקס, הכל במטרה להתחמק מתשלום מס בסכום כולל של כ- 317,000 ₪. מתחם העונש נקבע בין 5 ו- 14 חודשי מאסר בפועל. על המבקש אשר הסיר באופן חלקי את המחדל (נותרו 200,000 ₪ שלא הוסרו) נגזרו 5 חודשי מאסר בפועל, 3 חודשי מאסר על תנאי וקנס בסך 10,000 ₪. בקשת רשות ערעור שהגיש המבקש לבית המשפט העליון נדחתה.

· כן ראו רע"פ 4497/20 **אביבי נ' מדינת ישראל** (5.7.2020) (להלן: "**עניין אביבי**"), וגזר הדין ופסק הדין בערעור באותו העניין (ת"פ (ת"א) 63304-11-17 **מדינת ישראל נ' אביבי** (24.12.2019), עפ"ג (ת"א) 32748-01-20 **אביבי נ' מדינת ישראל** (25.5.2020), בהם נדון עניינו של אביבי אשר הוציא את החשבוניות הכוזבות לנאשם. **בעניין אביבי** נדחתה בקשת רשות ערעור של אביבי כנגד עונש בן 16 חודשי מאסר אשר נגזר עליו, לצד ענישה נלווית, בגין ניכוי מס תשומות שלא כדין בסך 952,514 ₪ על סמך חשבוניות כוזבות, והוצאת 77 החשבוניות הכוזבות שבניכויין הורשע הנאשם בעניינו, במטרה לסייע לנאשם בעניינו להתחמק ממס בסך 601,107 ₪. מתחם העונש הכולל בעניינו של אביבי נקבע בין 12 ו- 36 חודשי מאסר בפועל. מתחם ענישה זה אושר בערעור על ידי בית המשפט המחוזי, וטענת אביבי לפיה כי יש להקל בעונשו בשל היותו איש קש נדחתה. בקשת רשות הערעור שהגיש אביבי לבית המשפט העליון נדחתה כאמור, ובהחלטת כב' השופט ג' קרא צוין כי לא הוכח שאביבי היה איש קש, וכי גם מביצוע העבירות שעניין הוצאת חשבוניות כוזבות גרף אביבי עמלה כספית.

14. לאחר סקירת כלל המפורט לעיל, בראי הענישה הנוהגת, הערכים המוגנים אשר נפגעו, מידת הפגיעה בהם, היקף העבירות ומשך ביצוען, ונסיבותיהן המערבות שימוש בחשבוניות כוזבות על החומרה לצידן, מתחם העונש

ביחס לעונש המאסר לנאשם יקבע 9 ו- 24 חודשי מאסר בפועל, לצד מאסר על תנאי מרתיע וקנס.

15. באשר לקנס, כידוע, בסוג זה של עבירות, הקנס הוא ממין העבירה ומכאן החשיבות שבהטלתו. זאת אף על מנת ללמד שאין אף תועלת כלכלית מביצוע העבירות. בעת קביעת מתחם הקנס שקלתי גם את מצבו הכלכלי של הנאשם כפי שנטען על ידי ההגנה והנאשם, ואת העובדה שהנאשם פוטר בחודש יוני 2020 מעבודתו (ענ/2). כמו כן, את העובדה שהנאשם פעל להסרת חלק ניכר ממחדלי כתב האישום בעזרת בני משפחתו, וכי לדברי הנאשם נטל הלוואות שעליו להחזיר לשם כך. בנוסף, נתתי משקל לדברי הנאשם בדבר כוונתו להגיע להסדר עם רשויות המס ולהשלים את הסרת המחדל למע"מ ומס הכנסה. כמו כן, שקלתי את הקושי הכלכלי הכללי בתקופה זו לאור התפרצות נגיף הקורונה. לאחר כל זאת, בנסיבות המפורטות, מצאתי לקבוע את מתחם הקנס בין 20,000 ₪ ו- 60,000 ₪.

העונש הקונקרטי לנאשם

16. במקרה דנן אין מקום לחריגה לקולא או לחומרה מהמתחמים אשר נקבעו. הנאשם, כבן 60, נעדר עבר פלילי ומצבו הרפואי מורכב לאחר שעבר לדבריו 3 צנתורים ואשפוזים בשל בעיות לבביות (ראו גם ענ/1 המעיד על כך שעבר צנתור ממש בעת האחרונה). לדברי הסנגור אף נקבעו בעניינו של הנאשם 24% נכות לאור תאונת דרכים שעבר, הוא זכאי לקצבת נכות בסך 1,600 ₪, ואף סובל מפריצת דיסק. האמור בא בין שיקולי. אין ספק כי גזירת עונש מאסר מאחורי סורג ובריח יקשה על הנאשם במצבו.

17. הנאשם לא נטל אחריות על ביצוע העבירות, לא הביע חרטה על מעשיו, ובעת הטיעון לעונש, לאחר הרשעתו בביצוע העבירות כמפורט בהכרעת הדין בהמשך לניהול ההוכחות, טען כי "נקלע לסיטואציה הנדונה בגלל אביבי". מובן כי ניהול המשפט אינו נזקף לחובת הנאשם, יחד עם זאת, בנסיבות אלה, לא ניתן לזקוף לזכותו של הנאשם חיסכון זמן שיפוטי או חרטה ונטילת אחריות (חרף טענת הסנגור לחרטתו), וליתן לו את אותה הקלה בענישה הניתנת לצד אלה.

18. הנאשם פעל להסרת חלק ניכר ממחדלי כתב האישום, כך ששילם סך של 447,164 ₪ על פי עדכון המאשימה מהיום, כאשר מאז מועד הטיעונים לעונש שולם סכום נוסף של 8,000 ₪. לציין כי לפי עדכון הסנגור, סכומים נוספים אמורים להתקבל על חשבון המחדל לאור פיצויי פטורים המגיעים לנאשם. כידוע להסרת המחדל קיימת משמעות רבה בין שיקולי הענישה, משיש בה כדי להביא לתיקון הנזק שנגרם מביצוע העבירות בפן הכספי, ובמקרים מתאימים היא עשויה ללמד על חרטה ונטילת אחריות (רע"פ 7851/13 עודה נ' מדינת ישראל (3.9.2015) (להלן: "עניין עודה")). הגם שכאמור הנאשם לא נטל אחריות לביצוע העבירות ולא הסיר את המחדל במלואו, כשאף נקבע כי הסרת מחדל איננה בגדר מעשה חסד מצד הנאשם (עניין עודה), לתיקון חלק ממשי מהנזק הכספי שנגרם לקופה הציבורית יינתן משקל ממשי לקולא, וכן יינתן משקל למאמציו הרבים של הנאשם לפעול לשם כך, לדבריו בדבר סיוע בני משפחתו ונטילת הלוואות, ולדברי הסנגור בדבר כוונת הנאשם לפעול להסרה מלאה של מחדליו בהסדר תשלומים. לצד זאת חשוב לציין כי מובן שאין לקבל את הטענה שנשמעה מפי ההגנה לפיה קופת המדינה לא נפגעה ממעשי הנאשם מששילם מסים בזמן אמת, ופעל באופן חלקי להסרת המחדל כאמור, מקום בו הוכח כנדרש שהנאשם הקטין בכזב את תשלומי המסים שהיה עליו לשלם על פי חוק באמצעות חשבוניות כוזבות ובסכום מס ממשי בסך 601,107 ₪.

19. בעת גזירת הדין נתתי דעתי גם לחלוף הזמן מאז ביצוע העבירות, בשנים 2010-2014, ולצד זאת לקושי הממשי והברור שבגילוי עבירות מהסוג הנדון והוכחתן, וודאי בסמוך למועד ביצוען. מבחינת הנסיבות עולה כי הנאשם נחקר לראשונה בחודש ינואר 2015, וכתב האישום כנגדו הוגש בחודש מרץ 2017.

20. בקשר לשיקולי חלוף הזמן, נתתי דעתי לקביעת בית המשפט העליון **בעניין יצחקי** לפיה הגם שיש בחלוף הזמן כדי להוות שיקול לקולא, משקלו של שיקול זה ואופן השפעתו המדויק על גזירת עונשו של הנאשם תלויים בנסיבותיו של כל מקרה ומקרה. בראי המפורט, ובשים לב לכך שלא נטען, וממילא לא בוסס, כי יש לזקוף את חלוף הזמן לחובת מי מהצדדים, ואף לא עלו בעת הטיעון לעונש טענות לשיהוי בהגשת כתב האישום, אינני מוצאת כי במקרה דנן יש בחלוף הזמן כדי להביא לקביעה לפיה יש לגזור את עונשו של הנאשם בתחתית מתחם הענישה ולריצוי בעבודות שירות, או כי בשל חלוף הזמן ונסיבותיו יהיה בעונש מאסר של ממש כדי להביא לעיוות דין בעניינו. יחד עם זאת, בעת מיקום הנאשם בגדרי מתחם הענישה, יינתן משקל גם לזמן שחלף מאז ביצוע העבירות, ולקושי לחיות תחת עונת החקירה והמשפט משך שנים ארוכות.

21. שקלתי גם את טענות ההגנה לאכיפה בררנית משעל פי הטענה כ-90 עוסקים אשר קיבלו גם הם חשבוניות מאביבי לא הועמדו לדין, וכנגד כ-70 מהם אף לא נפתחה חקירה פלילית. כזכור, טענות אלה נדונו והוכרעו בקביעותי בהכרעת הדין (פסקה 64-66 להכרעת הדין), אז מצאתי שאין בהן כדי להביא לביטול כתב האישום כנגד הנאשם מהטעמים אשר פורטו שם. בתמצית, טענת ההגנה נדחתה בשים לב לכך שסכומי החשבוניות אותם קיבלו אחרים היה נמוך בהרבה, וכנגד חשודים אשר נחקרו נמצא כי לא גובשה תשתית ראייתית מספקת. למרות ההבחנה בין המקרים כאמור, בפסקה 66 להכרעת הדין ציינתי כי אין להתעלם מחוסר נוחות מסוים מכך שמבין כלל מקבלי החשבוניות מאביבי, הנאשם הוא היחיד כנגדו הוגש כתב אישום והתנהל הליך פלילי, כשחלק גדול מהאחרים אף לא נחקרו. בעת קביעת עונשו של הנאשם מצאתי ליתן לאמור משקל מסוים לקולא, מבלי להתעלם מהשוני בהיקף כאמור, המהווה להשקפתי שיקול לגיטימי בעת החלטה על פתיחה בחקירה.

22. בעת גזירת העונש, שקלתי את הכלל לפיו בעבירות מהסוג הנדון שיקולי אינטרס הציבורי ושיקולי ההרתעה, ובכללם הרתעת הרבים, מקבלים בכורה על פני נסיבות אישיות, וכי על פי הפסיקה הענפה מפי בית המשפט העליון, בדרך כלל, עונשו של מבצע עבירות המס מהסוג הנדון ייגזר למאסר מאחורי סורג ובריח (**עניין יצחקי**, רע"פ 1929/18 אריאלי נ' מדינת ישראל (26.4.2018)).

23. בקשר לעבירות מס ועבירות כלכליות בכלל ציין בית המשפט העליון לא אחת כי אפקט ההרתעה הוא בעל משקל רב יותר מאשר בעבירות אחרות (ע"פ 8345/15 **אוחנה נ' מדינת ישראל**, פסקה 32 (19.9.2017) וע"פ 3927/16 **מדינת ישראל נ' בר זיו** (23.2.2017)). בע"פ 1656/16 **דוידוביץ נ' מדינת ישראל** (20.3.2017) צוין כי מסקנות דוח ועדת דורנר בקשר לאפקטיביות ההרתעה שלצד עונש מאסר מאחורי סורג ובריח, על נימוקיהן, מוגבלות בכל הנוגע לעבירות כלכליות, בשים לב למאפייני העבירות הכלכליות והנאשמים בהן בדרך כלל (שם, פסקה 105). לבסוף וטרם סיום, שקלתי גם את התפרצות נגיף הקורונה, את הקושי הכללי, הבריאותי, הרגשי והכלכלי בהקשר זה לכלל אזרחי המדינה, המוסיף על הקושי לרצות עונש מאחורי סורג ובריח בתקופה זו, וגם לכך יינתן משקל מסוים.

24. נוכח המפורט לעיל, יש צורך בקיומן של נסיבות מתאימות ומיוחדות על מנת להימנע מהשתת עונש מאסר מאחורי סורג ובריח במקרה דנן. מבלי להתעלם משיקולי הקולא בעניינו של הנאשם אשר נמנו לעיל ובכללם הסרת חלק ניכר מהמחדל, אך בשים לב לעיקרון ההלימה, אינני מוצאת כי מקרה זה מצדיק את הסטייה מהכלל, וגזירת עונשו של הנאשם למאסר לריצוי בעבודות שירות. בנוסף וממילא, אף אין המדובר במקרה המצדיק גזירת עונשו של הנאשם בתחתית מתחם הענישה. בראי כלל הנסיבות, חרף העובדה שהנאשם לא הביע חרטה, לא חסך זמן שיפוטי ולא הסיר את מלוא מחדלי כתב האישום, ולאחר שנתתי דעתי כאמור גם להתפרצות נגיף הקורונה, מצאתי למקם את עונשו של הנאשם לקולא, בחלקו התחתון של מתחם הענישה שנקבע אך לא בתחתיתו, ואני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. מאסר בפועל למשך 10 חודשים.
 - ב. מאסר על תנאי למשך 8 חודשים, לתקופה של 3 שנים והתנאי שהנאשם לא יעבור עבירת מס מסוג פשע.
 - ג. מאסר על תנאי למשך 6 חודשים, לתקופה של 3 שנים והתנאי שהנאשם לא יעבור עבירת מס מסוג עוון.
 - ד. קנס בסך 25,000 ₪ או חודשיים מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב-25 תשלומים חודשיים, שווים ורציפים, כשהראשון בהם ביום 03/01/21. לא ישולם תשלום - תעמוד יתרת הקנס לפירעון מיד.
 - ה. הנאשם יצהיר על התחייבות בסך 20,000 ₪ להימנע מביצוע העבירות בהן הורשע למשך שנתיים מהיום.
- הנאשם הצהיר בפני כאמור.

זכות ערעור כחוק תוך 45 יום לבית המשפט המחוזי.

ניתן היום, ז' חשוון תשפ"א, 25 אוקטובר 2020, בהעדר הצדדים.